

[Finansministeren.]

Ræsonnement, der kun gælder, naar der virkelig er Tale om den sunde Handel med Anlægspapirer. Hvis der hyppigt sker Køb og Salg af de paagældende Papirer, virker det naturligvis langt haardere, men det er ogsaa det, man har villet bremse op for. Afgiften er en Byrde ogsaa for det, man kan kalde den normale Børsomsætning, der er en naturlig Foreteelse, som ingen har ønsket at lægge Hindringer i Vejen for, men jeg kan alligevel ikke se, at der for Erhvervslevet i Almindelighed sker nogen egentlig Skade ved, at der er bremset noget op for Omsætningen.

Det ærede Medlem henstillede til mig at overveje et Ændringsforslag, hvorved Lovens Gyldighed i denne Omgang kun blev forlænget for et halvt Aar, for at man kunde tage forskellige Henstillinger op til Overvejelse. Jeg vil ikke besvare det ærede Medlems Henstilling paa staaende Fod, men jeg skal naturligvis overveje det. Saa vidt mig bekendt har der dog ikke indtil dette Øjeblik været Forslag fremme, som der var Mulighed for at imødekomme, med Hensyn til en Ændring af den gældende Lov. Jeg har ganske vist modtaget Henstillinger om at ændre Loven, men der har ikke været stillet Forslag, som alene gik ud paa at søge Udveje, om jeg saa maa sige, for det, man kalder den normale Børsomsætning, saa at man kunde skaffe Luft for den uden samtidig at skaffe Luft for Spekulationsmulighederne. Hvis der var en Chance for at finde saadanne Udveje, hvorved man kunde give Luft for den normale Omsætning og samtidig bremse for Spekulationen, var det naturligvis noget, som ingen kunde have noget imod at overveje, men jeg har ikke indtil dette Øjeblik været præsenteret for noget Forslag, der kunde opfylde de to Formaal, og jeg er bange for, det bliver svært at finde.

Hvis man giver los her, aabner man for den Spekulation, som vi allesammen helst vil undgaa. Derfor tror jeg ærlig talt, Resultatet maa blive, at vi fortsætter med denne Lov. Det kan være til Besvær og Ulempe for nogle Medborgere, det er rigtigt, men her maa vi ogsaa huske paa, at der er adskillige Bekymringer og Besværligheder for Medborgerne i Almindelighed i denne Tid. For Erhvervenes Vedkommende er der Begrænsninger i deres Handlefrihed, der er Maksimalpriser og Produktionsordninger og alt muligt andet, som de har Grund til at beklage sig over, men om hvilket man maa sige, at det ikke kan undgaaes i den nuværende Situation, og jeg tror, vi maa

ræsonnere paa samme Maade her, navnlig fordi der, hvis man gav los paa dette Omraade, let kunde opstaa uheldige Virkninger for den øvrige Del af Samfundet.

Det ærede Medlem Hr. Lannung fremsatte ligesom tidligere en Henstilling om at tage Spørgsmaalet op om en Afgift af Handelen med faste Ejendomme som en Parallel, forstaaer jeg, til den Stempelafgift, der er Tale om her. Hele Problemet med Regulering af Handelen med faste Ejendomme er imidlertid i dette Øjeblik under Overvejelse i Ministeriet i Forbindelse med de politiske Partier, og jeg skal derfor afstaa fra en Debat i Øjeblikket om dette specielle Problem.

I øvrigt takker jeg for Modtagelsen af Lovforslaget.

Stein: Jeg skal kun gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger til den højtærede Finansminister.

Den højtærede Minister sagde, at denne Lov skader ikke Erhvervslevet. Ja, det er den Slags Ting, som det naturligvis er vanskeligt at diskutere. Den hemmer under alle Omstændigheder den almindelige Børsomsætning, og det kan man jo tillægge større eller mindre Betydning, som man nu ser paa det. Det har under alle Omstændigheder afgørende Betydning at bevare et normalt Børsliv af rimeligt Omfang, fordi der altid kommer en Dag, hvor man har Brug for det.

Jeg skal ikke fortsætte Diskussionen om, hvorledes denne Beskatning virker paa Spekulationen, men jeg vil gerne understrege igen, at de Ulemper, den paafører den legitime Handel, er ganske utvivlsomme. Jeg lægger megen Vægt netop paa dette, at Afgiften rammer de Mennesker haardt, som paa et eller andet Tidspunkt befinder sig i en Tvangssituation og skal sælge. Den Dobbeltthed, der er, det Sammenspil, der er mellem denne Skat og den almindelige Beskatning af Provenuet ved Salg af Aktier, paafører de paagældende saa alvorlige Tab, at jeg synes, man maa have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Man maa ogsaa tage i Betragtning, at disse Tab navnlig rammer Folk, der paa en eller anden Maade befinder sig i den Nødssituation at skulle realisere under de nuværende Forhold. Det er i al Almindelighed Folk, der ikke er særlig godt stillede økonomisk, men som maa angribe deres Reserver, og for hvem det derfor bliver dobbelt føleligt.

Jeg takker den højtærede Finansminister for hans Tilsagn om at ville overveje Spørgsmaalet om kun at lade Loven gælde for